

Við mótmælum fréttáflutningi fjölmiðla af Úkraínu

Um það verður ekki deilt að fjórir ráðherrar í nýrri stjórn Úkraínu eftir stjórnarbyltinguna þar í landi komu úr þjóðernisöfgaflokknum Svoboda (m.a. varnarmálaráðherra). Við getum rétt ímyndað okkur áfellisdóminn yfir segjum t.d. Sjálfstæðisflokknum ef hann tæki inn í stjórn sína einn þingmann úr þjóðernisöfgaflokki til að ná meirihluta á þingi. Að segja að fasistar hafi komist til valda í Úkraínu var því ekki úr lausu lofti gripið. Um það verður heldur ekki deilt að Janokovich fráfarandi lýðræðislega kjörinn forseti Úkraínu þurfti að ganga að harkalegum niðurskurðaráformum til að landa samningi við ESB, hann fékk betra tilboð frá Rússum sem varð til þess að hann undirritaði ekki samstarfssamning við Evrópusambandið. Um það er hins vegar deilt hvort Bandaríkin og Evrópusambandið hafi haft puttana í stjórnarbyltingunni í Úkraínu. Samt eru fyrir þessu sterkar sannanir; m.a. frægt „Fuck the EU!“ lekasímtal aðstoðarutanríkisráðherra Bandaríkjanna í málefnum Evrópu, Victoriu Nuland, og sendiherra Bandaríkjanna í Úkraínu, Geoffrey Pyatt, þar sem þau ræddu hvernig best væri að skipa nýja stjórn í Úkraínu. Sömuleiðis ummæli Victoriu Nuland um að Bandaríkjastjórn hafi kostað meira en 5 milljörðum bandaríkjadollara til að Úkraína „næði markmiðum sínum“, o.fl.

Umfjöllun fjölmiðla um Úkraínu hefur verið ótrúlega einhliða. Það er góða liðið, Úkraínustjórn og bandamenn þeirra í vestrinu og síðan vonda liðið, aðskilnaðarsinnar í austurhluta Úkraínu og bandamenn þeirra Rússar. Nánast eins og í bíómynd. Þegar fjöldamorð voru framin í Odessa í maí þar sem nálægt fimmtíu manns úr „vonda liðinu“ (samt saklausir borgarar) voru brenndir inni fjölluðu fjölmiðlar um það í kannski einni eða tveimur setningum.

Ekki fáum við fréttir af því að saklausir borgarar og heimili þeirra eru skotmörk í borgarastríðinu í Úkraínu. (Að vísu er búið að semja um vopnahlé nú þegar þetta er skrifað). Ekki fáum við fréttir af því að yfir 800 þúsund manns hafa flúið yfir landamærin til Rússlands. Ekki er okkur sagt að borgarastríðið er í raun að undirlagi Alþjóðagjaldeyrissjóðsins sem setti það sem skilyrði fyrir lánveitingum að uppreisnin í austurhluta landsins yrði kveðin niður. Og ekki er okkur heldur sagt frá mótmælum fólks víða um heim vegna afskipta NATO af málefnum Úkraínu.

Þegar malasíska farþegaflugvélin fórst var sökinni samstundis skellt á aðskilnaðarsinna og Rússa (sem áttu að hafa útvegað þeim vopnið sem grandaði vélinni). Sönnunargögnin voru öll sótt á samfélagsmiðla, m.a. youtubemyndband sem átti að sýna aðskilnaðarsinna lýsa yfir ábyrgð á verknaðinum. Það reyndist hins vegar létt verk að sýna fram á það að myndbandið var falsað. Rússar létu af hendi gervihnattamyndir, sem sýndu hreyfingu á BUK eldflaugaskotpöllum úkraínska stjórnarhersins nærri yfirráðasvæði aðskilnaðarsinna, skömmu áður en flugvélin fórst. Ekki fengum við að sjá gervihnattamyndir bandarískra stjórnvalda þrátt fyrir að bandarískur gervihnöttur hafi verið yfir svæðinu. Þegar fleiri sönnunargögn tóku að tínast inn, sem bentu frekar til sektar úkraínska stjórnarhersins og of langt mál er að telja upp, hvarf malasíska flugvélin með öllu úr vestrænum meginstraumsfjölmiðlum. Síðar áttum við svo eftir að fá fréttir af því að herflutningalest Rússa hefði farið yfir landamæri Úkraínu og henni hefði að mestu verið eytt af úkraínska stjórnarhernum. Þegar hvorugt af þessu reyndist síðan rétt hvarf fréttin úr fjölmiðlum. Engin leiðrétting. Almennigur ekki beðinn afsökunar á því að fréttin var röng. Næsti liður í ófrægingarherferðinni var síðan mannúðarhjálp Rússa til nauðstaddra sem átti að innihalda vopn. Og það nýjasta er síðan að þúsund manna herlið Rússa átti að vera

komið inn í Úkraínu. Ef Rússar ætluðu sér að leggja undir sig austurhluta Úkraínu þá myndu þeir senda þangað 100 þúsund manna herlið, ekki þúsund manns. Án efa fara einhverjir Rússar yfir landamærin til að berjast við hlið rússneskumælandi Úkraínumanna rétt eins og nýnasistar frá vesturhluta Evrópu hafa gengið í raðir „góða liðsins“.

Við biðjum fjölmiðla um að vanda sig og taka ekki öllu sem kemur frá Barack Obama eða Anders Fogh Rasmussen eða bandarískum fjölmiðlum sem óhrekjanlegum staðreyndum. Nógu oft er búið að sýna fram á það að menn hafi farið með rangt mál. Með þessu áframhaldi (já, fjölmiðlar leika þar stórt hlutverk) siglum við hraðbyri inn í þriðju heimsstyrjöldina.

Sölvi Jónsson

Með honum undirrita greinina:

Ari Tryggvason
Ármann Birgisson
Berta Finnbogadóttir
Björgvin R. Leifsson
Daníel Þór Þorgrímsson
Friðrik Atlason
Hildur Jónsdóttir
Hrefna Björg Ragnarsdóttir
Ingibjörg Gunnlaugsdóttir
Jónína Berg
Lárus Sigurðsson
Níels Sigurðsson
Olga Lúsía Pálsdóttir
Ólafur Þorkell Georgsson
Ragnar Unnarsson
Ragnar K. Gestsson
Rúnar Sveinbjörnsson
Valdimar Ágúst Eggertsson

Fyrst birt í Fréttablaðinu 1. október 2014